

9. Ἐκαστος ἐργοδότης, ὁσάκις καλῆται νὰ πράξη οὕτως ὑπὸ τοῦ Ἐφόρου ἢ οἰουδήποτε ἀξιωματοῦχου ἐξουσιοδοτημένου ὑπὸ τοῦ Ἐφόρου, ὀφείλει νὰ προσαγάγῃ πρὸς τὸν Ἐφορον ἢ πρὸς τὸν ρηθέντα ἀξιωματοῦχον δι' ἐπιθεώρησιν εἰς τὰ ὑπεστατικά τοῦ ἐργοδότη πάντα τὰ μισθολόγια καὶ ἄλλα οἰαδήποτε ἔγγραφα καὶ κατάστιχα ἅτινα σχετίζονται μὲ τὸν ὑπολογισμὸν ἢ τὴν καταβολὴν τῶν ἀποδοχῶν τῶν μισθωτῶν του ἢ τὴν παρακράτησιν φόρου ἐξ αὐτῶν.

10. Ἐὰν ἐργοδότης τις ἀποθάνῃ, πᾶν ὕπερ ἦτο ὑπόχρεως νὰ πράξῃ δυνάμει τῶν Κανονισμῶν τούτων δέον νὰ διενεργῆται ὑπὸ τοῦ νομίμου ἀντιπροσώπου του.

11.—(1) Ἐπιβάλλεται καὶ θεβαιούται ὑπὸ τοῦ Ἐφόρου φόρος εἰσοδήματος ἐπὶ τῶν ἀποδοχῶν μισθωτοῦ τινος ὡς καὶ ἐπὶ τοῦ ἐξ ἄλλων πηγῶν εἰσοδήματός του, ὕπερ εἶναι φορολογητέον κατὰ τὸ ἴδιον φορολογικὸν ἔτος; ἐπὶ τούτῳ δὲ ὁ Ἐφορος θὰ ἐπιδίδῃ εἰδοποίησιν περὶ ἐπιβολῆς φόρου κατὰ τὸ ἄρθρον 42 τοῦ Νόμου εἰς ἕκαστον φορολογηθέντα μισθωτὸν παρὰ τοῦ ὁποίου ὀφείλεται φόρος ἢ ἐκ τῶν ἀποδοχῶν τοῦ ὁποίου παρεκρατήθη φόρος κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ φορολογικοῦ ἔτους.

(2) Ἐὰν τὸ δυνάμει τῆς θεβαιώσεως καταβλητέον ποσὸν φόρου εἶναι μικρότερον τοῦ ὀλικοῦ τοῦ φόρου τοῦ παρακρατηθέντος ἐκ τῶν ἀποδοχῶν τοῦ μισθωτοῦ διὰ τὸ ὑπὸ ἐξέτασιν ἔτος, ὁ Ἐφορος θὰ προβαίῃ εἰς ἐπιστροφήν τῆς διαφορᾶς πρὸς τὸν μισθωτὸν.

(3) Ἐὰν τὸ δυνάμει τῆς θεβαιώσεως καταβλητέον ποσὸν φόρου ὑπερβαίῃ τὸ ὀλικὸν ποσὸν τοῦ φόρου τοῦ παρακρατηθέντος ἐκ τῶν ἀποδοχῶν τοῦ μισθωτοῦ διὰ τὸ ὑπὸ ἐξέτασιν ἔτος, ὁ Ἐφορος θὰ ἀπαιτῆ παρὰ τοῦ μισθωτοῦ νὰ καταβάλῃ τὴν διαφορὰν πρὸς τὸν Διευθυντὴν τοῦ Τμήματος Ἐσωτερικῶν Προσόδων.

(4) Αἱ διατάξεις τοῦ Νόμου αἱ ἀφορῶσαι εἰς ἐνστάσεις καὶ προσφυγὰς θὰ ἐφαρμόζονται εἰς πᾶσαν θεβαίωσιν φόρου γενομένην δυνάμει τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

12. Οἱ παρόντες Κανονισμοὶ τίθενται ἐν ἰσχύϊ ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1964, καὶ ἐπὶ τούτῳ οἱ περὶ Παρακρατήσεως Φόρου ἐξ Ἀποδοχῶν Κανονισμοί, οἱ γενόμενοι δυνάμει τῶν διατάξεων τοῦ περὶ Φορολογίας τοῦ Εἰσοδήματος Νόμου, Κεφ. 323, ἀκυροῦνται.

Νοεῖται ὅτι πᾶν μὴ γενόμενον ἢ παραμείναν ἡμιτελὲς θάσει τῶν Κανονισμῶν τῶν ἀκυρουμένων διὰ τῶν παρόντων Κανονισμῶν θὰ συμπληροῦνται κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἀκυρουμένων Κανονισμῶν.

Ἐγένοντο τὴν 19ην Μαρτίου 1964.

Δευτερογενῆς
Νομοθεσία.
Τόμος 1,
σελίς 682.

Ἀριθμὸς 232

Ο ΠΕΡΙ ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΗΣ ΑΠΑΛΛΟΤΡΙΩΣΕΩΣ ΝΟΜΟΣ 1962
(ΝΟΜΟΣ 15 ΤΟΥ 1962)

Διάταγμα Ἀπαλλοτριώσεως δυνάμει τοῦ ἀρθροῦ 6

Ἐπειδὴ διὰ Διοικητικῆς Πράξεως ὑπ' ἀρ. 88 δημοσιευθείσης ἐν τῷ Τρίτῳ Παραρτήματι τῆς ἐπισήμου ἐφημερίδος τῆς Δημοκρατίας τῆς 8ης Μαΐου 1964, ἡ Κυπριακὴ Δημοκρατία, ἐν προκειμένῳ Ἀπαλλοτριούσα Ἀρχή, ἐξέδωκε γνωστοποίησιν ἀπαλλοτριώσεως καὶ περιγραφῆν καὶ λεπτομερείας τῆς ἀκινήτου ἰδιοκτησίας τῆς κειμένης εἰς τὸ χωρίον Ἁγία Νάπα τῆς Ἐπαρχίας Ἀμμοχώστου (ἐν τοῖς ἐφεξῆς ἀναφερομένης ὡς «ἡ ἀκίνητος ἰδιοκτησία») ἀναγκαίας διὰ τοὺς προσδιορισθέντας ἐν ταύτῃ σκοποὺς δημοσίας ὠφελείας καὶ ἀπῆτει